

län under enahanda vilkor och bestämmelser, som nu gälla för öfriga riksbankens afdelningskontor.

Om remiss till bankoutskottet anhålles.

Stockholm den 22 januari 1887.

A. P. Danielson.

J. Eklund.

C. J. Petersson.

Nils Petersson.

Alfred Malmström.

J. A. Johansson.

N:o 11.

Af herr **P. Waldenström**, om ändrad lydelse af § 9 i kongl. förordningen om allmänt kyrkomöte den 16 november 1863.

Genom § 9 kongl. förordningen om allmänt kyrkomöte den 16 november 1863 är bestämdt, att kyrkomöte icke eger att annat eller mer besluta än underdåniga utlåtanden samt föreställningar och önskingar att hos Konungen anmälas. Det synes böra vara naturligt, att till denna kyrkomötets rättighet äfven komme rättighet för kyrkomötet att få motse svar från Konungen på de föreställningar och önskingar, som det hos honom anmält.

I § 34 riksdagsordningen föreskrifves, att Konungen låter vid den lagtima riksdagens öppnande meddela Riksdagen berättelse om, hvad i rikets styrelse sedan näst föregående lagtima riksdags sammanträde sig tilldragit. En motsvarande rättighet för lagtima kyrkomöte att vid dess öppnande få mottaga en berättelse om, hvad i kyrkostyrelsen sedan näst föregående lagtima kyrkomötes sammanträde sig tilldragit,

skulle utan tvifvel vara af stor betydelse. Men om det för många torde synas vara alltför mycket att begära en sådan rättighet, så torde deremot ingen finnas, som kan anse det för mycket begärtdt, att en representation af den betydelse, som kyrkomötet har, får ifrån Konungen mottaga svar på de skrivelser, som det i underdånighet till honom aflåtit. Någon sådan rättighet är emellertid icke kyrkomötet genom någon bestämmelse gifven, hvilket enligt mitt omdöme måste anses såsom en ej oväsentlig brist.

Jag beder därför att här få föreslå, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att till § 9 kongl. förordningen om allmänt kyrkomöte må läggas följande nya moment:

Vid hvarje kyrkomötes början meddelar Konungen mötet, hvad beslut han fattat, och hvilka åtgärder han vidtagit med anledning af de föreställningar eller önsknningar, som näst föregående kyrkomöte hos honom anmält, äfvensom, derest han ansett sig böra till någon af dessa föreställningar eller önsknningar vägra sitt samtycke, skälen för denna sin vägran.

Stockholm den 22 januari 1887.

P. Waldenström.
